

Miller

1811

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

Fluxu Lochiorum Immodico:

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. JOANNIS GOWDIE, S. T. P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICAE decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT,

JOANNES MILLAR, A. & R.

Ad diem 5 Octobris, hora loquoque solitis.

Admonent crebrae puerperarum mortes quanto periculo temerariis manibus traduntur, et quam necessaria sit medicorum scientia, si quando diversis causis gestationi non cognatis obstetricium impeditur, quarum periculo occurrere omnino medicorum est. MANNINGHAM. LIBRARY

WASHINGTON, D.C.
EDINBURGI:

Apud SANDS, DONALDSON, MURRAY, et COCHRAN.

MDCCLVII.

DEPARTMENT OF THE INTERIOR

GEORGE W. BROWN

UNITED STATES OF AMERICA

AND

JOHN A. BROWN

OF THE

JOHN A. BROWN

UNITED STATES OF AMERICA

AND

JOHN A. BROWN

UNITED STATES OF AMERICA

AND

JOHN A. BROWN

PRAESTANTI ADMODUM VIRO,
GEORGIO BAILLIE,
DE JERRISWOOD,
ARMIGERO:

NEC NON,
A V O S U O,
JOANNI GIBSON, M.D.

TENTAMEN HOCCE MEDICUM,

IN GRATI ANIMI INDICIUM,

EO QUO PAR EST OBSEQUIO,

DICATUM VOLUIT

JOANNES MILLAR.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

BREVIAIRIUM CAPITULI
GEORGII BALI

DE
JULIO

CAPITULI
DE

CAPITULI
DE

CAPITULI
DE

CAPITULI
DE

CAPITULI
DE

CAPITULI
DE

CAPITULI
DE

CAPITULI
DE

BREVIARIUM CAPITUM.

	Pag.
INTRODUCTIO,	I
CAP. I. <i>De naturali lochiorum excretionem,</i>	3
CAP. II. <i>De fluxus lochiorum immodici signis,</i>	8
CAP. III. <i>De fluxus lochiorum immodici cau- sis,</i>	12
CAP. IV. <i>Fluxus immodici lochiorum praesa- gia,</i>	15
CAP. V. <i>De fluxus lochiorum immodici cura- tione,</i>	18
PARS I. <i>De generali fluxui lochiorum im- modico medendi methodo,</i>	ib.
PARS II. <i>Monita quaedam, ad fluxus lo- chiorum immodici curationem, quatenus a diversis causis, spectantia,</i>	26
EPILOGUS,	29

100-1110 KUTAYEVAS

1940

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

DISSERTATIO MEDICA,
DE
LOCHIORUM FLUXU IMMODICO.

INTRODUCTIO.

MISERA videtur foeminarum fors; non solum, quippe, plerisque quibus viri laborant, sed et multis aliis morbis, quorum hi immunes degunt, infelices tentantur. Providus equidem rerum opifex in corporibus foeminarum extruendis summam suam posuit solertiam; quae partes maxime ad generationis officium datae, cum structuram essent concinnam habiturae ac pulchram, eas omni artis molimine paratas esse curavit; longam interim malorum seriem, insignemque morborum catervam, exinde voluit oriri: ut de aliis taceam, quae toedia, quae incommoda, quos morbos secum affert graviditas? quo moerore, qua anxietate, infando quo
A dolore

dolore excruciantur parturientes? et post partum feliciter enixum, ob lochia tarde aut nimium fluentia, quas non puerperae luunt poenas? Haec omnia cum in foeminis diras edant strages; apud viros certe, medicinae praesertim cultores, dolores earum leniendi morbosque depellendi summam cupiditatem excitare debent.

INTER morbos autem quibus excrucietur sexus amabilis, gravissimus est, tam frequentia quam magnitudine, irregularis lochiorum excretio; nimium enim ex utero post partum profluvium, aut cito foeminam e medio tollit, aut mille praebet ansam malis. Lochiorum suppressio quamvis haud adeo subitam minatur perniciem, symptomata secum affert aequae periculosa, et, nisi cito adhibeatur medela, *ad Stygias certo limite ducit aquas.*

AT cum utriusque mali tractatio, licet brevissima, vix intra limites hujusmodi tentaminis contineri posset; quae praecipua videntur et hucusque maxime comperta de immodico lochiorum fluxu, nunc tantum dicere aggrediar: atque, ut haec perspicue atque ordine tradam, primo differendum erit, natura monstrante viam, de regulari lochiorum excretionem: dein
signa

signa et causas fluxus immodici, et quae de his haberi possunt praefagia, enarrabimus : denique remedia proponemus, quorum ope crudeli hoc morbo laborantibus licet subvenire, ac sanitatem iis, quantum fieri potest, restituere.

C A P. I.

De naturali lochiorum excretionem.

SUPERVACANEUM esset hic loci referre varias et inter se maxime discrepantes medicorum opiniones de natura et origine lochiorum : omni igitur ejusmodi disputatione praeterita ; quae maxime perspicua videtur, ac naturae consentanea, hujus rei rationem reddere progrediamur.

Ad hunc igitur scopum animum attendenti, sequentia sedulo sunt observanda.

§ 1. “ NULLA in toto corpore pars tam numerosa vasorum copia est instructa, ac ipse
 “ uterus; quippe qui, testante injectionum artificio, totus ferme est vasculosus : accipit
 “ enim vasa et arteriosa et venosa, partim a
 A 2 “ spermaticis,

4 DE LOCHIORUM

“ spermaticis, partim hypogastricis, partim et-
 “ iam ab iliacis *.”

§ 2. “ VASA non recto, sed valde anfractu-
 “ so, tortuoso, et veluti serpentino fluxu, per
 “ uteri substantiam discurrunt †.”

§ 3. “ VENAE arteriis longe sunt capacio-
 “ res, ac valvulis plane destituuntur ‡.”

§ 4. “ Ex his (§ 1. 2. 3.) clare patet, circu-
 “ lum sanguinis, et cumprimis refluxum, per
 “ venas uteri valde tardum in statu etiam na-
 “ turali esse; et hinc uterum, prae aliis parti-
 “ bus, nimis humorum congestionibus, vaso-
 “ rum infarctionibus, distentionibus, et hae-
 “ morrhagiis obnoxium existere ac aptissi-
 “ mum ||.”

§ 5. UTERI moles, autem, non vasis sangui-
 feris et serosis solis constat, sed partim quoque
 fibris elasticis, et, uti videtur, vere musculo-
 sis, quae miram distractionem patiuntur, et, re-
 mota causa expandente, insigni, qua praeditae
 sunt, contractilitate, ad pristinum statum re-
 deunt. Hac vi motrice fibrarum uteri recte
 secundumque naturam se habente, liber et
 expeditus fit humorum circuitus per ejus va-

* Hoffman. tom. 3. § 2. cap. 9.

† Id. ibid.

‡ Id. ibid.

|| Id. ibid.

sa, omnesque fere functiones quae ad uterum pertinent, rite peraguntur.

§ 6. UTERUS, (§ 5.) mirifica potentia elastica, qua gaudent ejus fibrae et vasa, incredibilem in modum distendi et explicari, sicut fit in graviditate; ac excreta sarcina, sicque cessante distentionis causa, sponte rursus contrahi, coarctari, et ad pristinum statum ac spatium redigi potest *.

§ 7. DUM in utero gerit mulier, dilatantur sensim vasa omnia eum irrigantia (§ 1.), praecipue venosa (§ 3.); orificia eorum, antea vix visibilia, adeo augentur, ut calamus scriptorius, imo apex minimi digiti, intromitti queat †.

§ 8. VASORUM lumina in uteri cavum hiantia, placentae furculis occluduntur; quo naturae molimine praecavetur ni sanguis ad foetus nutritionem datus per laxa eorum ora labatur.

§ 9. VENAE et arteriae secundarum cum vasis uteri, minime anastomosi, sed appositione potius, communicant: purior et subtilissimus qui ad uterum devehitur sanguis, vasis placen-

* Hoffman. loc. citat.

† Morgagni advers. anat. iv.; Edinb. Physical Essays, vol. 1. artic. 17. & 18.

6 DE LOCHIORUM

tae capillaribus absorptus, idoneam foetui tenero nutritionem praebet; crassus vero sanguis per venas uterinas ad matrem redit *.

§ 10. VASORUM dilatatione (§ 7.) foetusque incremento, in magnam molem crescit uterus, venas iliacas comprimit, circulum sanguinis ex membris inferioribus redeuntis quodammodo impedit, imo sanguinis sui ipsius (§ 9.) refluxui remoram utcunque dat †.

§ 11. TEMPORE gestationis peractio, cum jam parturit mulier, contrahuntur et relaxantur vicissim diaphragma et muscoli abdominales, aortam inferiorem comprimunt, sanguinemque versus uterum, jamjam humorum congestionibus infarctum (§ 1. 2. 3. 4. 9. 10.), majore adhuc copia propellunt; adeoque maximam habent sanguinis copiam vasa uterina ipso parturiendi tempore.

§ 12. Excusso igitur onere, placentaque divulgata, sanguis gestationis et parturitionis tempore accumulatus (§ 7. 8. 9. 10. 11.), per vasorum ora (§ 8.) jam patula ilico profluit ad

* Medical Essays, art. 9. § 16.

† Edinb. Physical Essays, vol. 1. art. 17. sub finem.

libram semis, imo aliquando ad libram unam aut alteram *.

§ 13. VASIS autem depletis (§ 12.), omni-que extraneo uteri contractionem impediante evacuato, fibrae musculares propria sese contrahunt elasticitate (§ 5. 6.), vasa priora sua lumina recuperant, lentisque gradibus ad pristinam molem redit uterus.

§ 14. DUM vasorum lumina sensim coarctantur (§ 13.), ruber sanguinis color paulisper in pallidiorem vergit; primo fit coloris luridi, instar loturae carniū; dein humor ferus, coeruleus vel fuscus, profluit; postremo liquor lymphaticus, tenuis, pellucidus, rarissime viridis, lentius lentiusque destillat. Profluvium hocce, quamvis ad vigesimum usque diem durat, quotidie tamen copia minuitur; sanguis enim vasorum uterinorum (§ 5. 6. 13.) nunc sese contrahentium resistantiam superare impar, per venas iliacas, ab omni compressione (§ 10. & 12.) jam liberas, solita deflectit via.

§ 15. HAEC est (§ 12. 13. 14.) salutaris illa puerperarum evacuatio, quae lochia vulgo nuncupatur. Causa efficiens hujus profluvii est uteri ejusque vasorum, post foetus et secunda-

* Smellie's midwifery, p. 402.

8 DE LOCHIORUM

rum expulsionem, contractio; (§ 6.) ejusdem vero purgationem a fordibus et sanguinecrementis gestationis et parturitionis tempore accumulatis (§ 11.) pro finali agnoscit.

C A P. II.

De fluxus lochiorum immodici signis.

§ 16. **I**MMODICUS dicitur lochiorum fluxus, cum sanguis aut humores lymphatici copiosius et impetu majore quam in statu naturali (§ 12. 13. 14.) ex utero post partum effunduntur: de nimio autem profluvio haud temere statuendum; hanc enim evacuationem, non frustra, sed ex summa sua bonitate, puerperis dedit benignus naturae parens; ut vaporum nempe suffocationi (§ 15.), uteri inflammationi, dirisque hinc prodeuntibus malis, obviam iret. A symptomatibus igitur potius quam a fluxus copia aut duratione judicandum est; foeminae enim robustiores sine ullo incommodo magnam patiuntur evacuationem, dum in periculo mortis versantur delicatulae, ex parvo admodum impendio; quare, uti optime dixit medicorum

medicorum princeps, Τα χωρέοντα μὴ τῷ πλήθει τεκμαίρεσθαι, ἀλλ', ὡς ἂν χωρήῃ, οἷα δεῖ, καὶ φέρει ευφύρως· καὶ, ὅκῃ δὲ μέχρι λειποθυμίας ἄγειν, καὶ τῷτο ποιεῖν, ἣν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων *.

ITAQUE re ipsa moniti, ad symptomata fluxus immodici jam progrediamur.

§ 17. EST, primo, hujus morbi species quae paucis admodum stipatur symptomatibus; in ea enim tanta copia et violentia ex vasis uterinis prorumpit sanguis, ut labefactentur subito aegrae vires, exhauriatur liquidum vitale, in syncopen cadat misera, morsque cito tragoediam claudat.

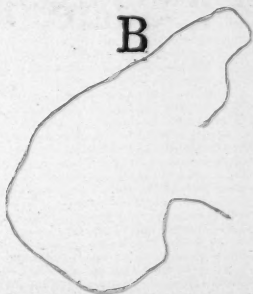
§ 18. IN altera hujus morbi specie lentius est profluvium, et parcius; imo cito interdum definit rubri sanguinis stillicidium: liquor autem sanguineus aut lymphaticus copiosius quam par est ex utero profluens, sequentia saepissime inducit symptomata, et eo quidem quo traduntur ordine.

§ 19. PALLIDA fit mulier, languida, et debilis; crebris corripitur horripulationibus, cum respiratione difficillima, summa anxietate, pul-

* Hippocrat. aph. 23. lib. 1.

B

fu

fu citato, debili, et parvo: horrores calore et rubore excipiuntur, per vices tamen remittunt; et incerti admodum sunt tam reditu quam duratione: his cito accedit lassitudo, gravitatis sensus, vertigo, viriumque prostratio. Atque hic quidem est primus fluxus immodici gradus, qui curationem non difficillimam habet.

§ 20. CUM latius serpit malum, dolet caput, gravior accedit vertigo, et summa circa praecordia depressio, ac se non aliter habet aegra quam si onus pectori imponatur; respiratio fit citatior; ipse vultus vividi coloris gratiam amittit, cavantur oculi, et quae juxta sunt ossa prominent; dies inquietos noctesque insomnes agit misera. Pulsus in hoc morbi stadio valde irregularis, nunc mollis est et languidus, rarus et tardus, mox deficit; brevi iterum formicans, seu vermiculans intercurrit,

SUBITUS aliquando exoritur in facie calor, dum extremae partes membrorum inalgescunt; imo haud raro rubent malae, dum frigidissimi sunt nasi et aurium apices, fronsque gelidis diffluit sudoribus. Secundus igitur hic est morbi gradus, qui rarissime accepit medelam.

§ 21. HUNC denique excipit ultimum hujus morbi

FLUXU IMMODO. II

morbi stadium, in quo omnia in pejora ruunt: putridi et corrupti fiunt omnes corporis humores, et id quod ex utero profluit horrendum olet: praecordiorum fit summa angustia, et anxietas prorsus intolerabilis; pulsus tremulus, ferratus, et languidissimus, aliquando creberrimus, plerisque vero ante obitum omnino intercedit: respiratio nunc alta, crebra, et difficillima est; spiritusque totus fere e naribus fertur, atque frigidus emittitur; nariumque pinnae contrahuntur et dilatantur vicissim: pallor luridus faciem deformat: oculi concavi fiunt, nares acutae, et tempora collabuntur: scapulae foras veluti alae prominent: totum nunc corpus mali odoris est: lacrymae diffluunt: profluit alvus: pedes intumescunt: accedit singultus, animi defectio, nervorum distentio, gelidus sudor, extremorum frigus, tremor cordis et syncope, omnia certissimae mortis nuntia: horrendae autem totius corporis convulsiones ab omnibus hisce malis miseram haud raro subito et violenter abripiunt.

C A P. III.

De fluxus lochiorum immodici causis.

§ 22. CAUSAE ad hunc morbum praedisponentes sunt, primo, fibrarum laxitas et debilitas: dein tenuis, aquosa, et soluta sanguinis diathesis: denique scorbutica totius corporis, vel acris ipsius sanguinis indoles: fibrae enim laxae et debiles ea orbantur elasticitate (§ 6. & 13.), qua contrahi debent uterus ejusque vasorum lumina: sanguis porro solutus, tenuis, aquosus per patula vasorum ora (§ 12.) profluit facillime: si autem adsit insuper scorbutica vel acris quaevis sanguinis indoles, acrimonia et foeda corruptione vasa exedit et erodit, adeoque faciliorem sibi praesternit viam.

§ 23. INTER ea quae huic morbo nascituro ansam praebent, merito numerari possunt, (1.) febris, (2.) graviora animi pathemata, (3.) plethora, (4.) dolores in partu diuturni et vehementiores, (5.) medicamenta fortiora ad partum promovendum incaute propinata, (6.) sanguis coagulatus, placenta aut placentae frustula in utero relicta, quodcunque denique

nique sanguinis motum et impetum auget, aut uteri contractioni renititur.

§ 24. IN febre cum semper augeatur sanguinis vis, imo et rarefactio, intensius etiam erit momentum quo vasorum latera ferit; hinc solidorum in fluida actio, et horum in illa reactio, multum etiam augetur: vasa autem uterina maxime jam distenta et debilitata (§ 11.), aucto humorum impetu devicta, patulam sanguini irruenti praebent viam.

§ 25. IN gravioribus animi pathematibus, validius se contrahit cor, respiratio fit citatior, et acceleratur sanguinis motus, imo in vasa aliena aliquando protruditur: nemini igitur mirum erit sanguinem rapidissime et nimia vi circumactum, per vasa uterina dilatata (§ 12.) qua data porta ruere.

§ 26. A nimia sanguinis copia non solum dilatantur vasa sanguinea; serosa etiam et lymphatica disrumpuntur, qua fit, ut, data levi occasione, sanguis ruber in ea transire possit; vasa autem uterina nimis humorum congestionibus maxime opportuna (§ 4. & 11.), aucta sanguinis mole protinus obruta, eum copiose admodum effundunt.

§ 27. DOLORES in partu diuturni et vehementiores, non solum sanguinis vim et velocitatem

citatem augent, verum ejus particulas magis fluidas et tenues efficiunt: valida enim musculorum contractio quae in partu laborioso fit, globulos, comprimendo, attenuando, comminuendo, aptiores reddit ad transeundum (§ 7.) per vasa dilatata. Si vero, ut in partu difficili plerumque fit, dilacerentur aut rumpantur vasa, per eorum hiatus majore adhuc copia effluet sanguis.

§ 28. PHARMACA fortiora ad partum promovendum adhibita, non solum acrimonia, cor in frequentiores stimulant contractiones, at sale volatili ut plurimum referta, rubros sanguinis globulos solvunt et attenuant; quin porro, vehementiores vasorum uteri contractiones suscitant, quo factum est, ut sanguis, cum impetu et magna copia, ex orificiis articularum eructetur.

§ 29. SANGUIS coagulatus, placenta aut placentae frustula in utero relicta, dolores excitant perinde ac si foetus alter excludendus esset: omne denique extraneum in utero retentum huic morbo gignendo aptissimum est; uteri enim ejusque vasorum contractionem, et ad pristinum modum reditum omnino impedit; dum autem hostem expellere nititur natura, sanguis per subsultus exilit.

C A P. IV.

Fluxus immodici lochiorum praesagia.

§ 30. **I**MMODICUS lochiorum fluxus nunquam non periculosus est; sanguis enim adeo ex utero aliquando profluit (§ 17.), ut ne quidem astringentibus, quantumvis fortibus, cohiberi possit; tanta autem vi ruit, ut animam cum sanguine effundat misera.

§ 31. SI vero feliciori remediorum adhibitione mortem eluserit aegra, eo tantum nomine inducias impetrat, ut lentis penitus maceretur doloribus; immodica enim sanguinis jactura polyposas circa cor et vasa maxima saepius inducit concretiones; aut in leucophlegmatiam, tabem, hydropem, et longam quae haec sequuntur malorum seriem, miseram praecipitat.

§ 32. VARIA autem instituenda est prognosis pro causarum et symptomatum diversitate; quo lentius sanguis ex utero profluit, quo facilius profluvium fert mulier, quo aegrae temperies sanior, quo leviora omnia symptomata, eo major effulget salutis spes; contra autem,
fi

si haemorrhagia violentior, si vacillent multum et subito aegrae vires, si adsit insuper morbosa corporis temperies, facile patet aegram in summo periculo versari: si vero pallor, languor, debilitas, anxietas circa praecordia, anhelatio, animi defectus, artuum tremor, lipothymia, et motus convulsivi superveniant, scire licet aegram brevi fatis concessuram.

§ 33. IMMODICUS lochiorum fluxus qui a febre originem duxit, eo majus vel minus periculi habere judicatur, quo febris acutior vel mitior. Si a sanguinis aucta velocitate, quae in partu laborioso fit, oriatur; cito fraenatur aestus febrilis, imo et ipsa haemorrhagia, sola sanguinis jactura: si autem, cum siti ingente, pulsu duro, veloci, et parvo, invadat febris, spes in angusto sita est; indicant enim haec symptomata acrem sanguinis diathesin, qui, vasa stimulando, contractiones eorum suscitatur, et febrem simulque haemorrhagiam auget.

§ 34. SI ab animi pathematibus ortum ducat hicce morbus, felix plerumque praedicandus est eventus: quamvis enim mirae narrantur fabulae, de pessimis pathematibus in corpus effectis, raro adeo ingentes excitant perturbationes,

FLUXU IMMODICO. 17

tiones, quin, pacatis gravioribus animi motibus, restituatur legitima omnium functionum oeconomia.

§ 35. Si a plethora oriatur profluvium, tantum abest a periculo, ut vix morbis accensendum sit; nimia enim sanguinis mole ipsa haemorrhagia diminuta, deplentur vasa, et propria elasticitate se contrahit uterus.

§ 36. Cum dolores in partu diuturni et vehementiores huic morbo ansam praebent, infauſta admodum est prognosis; periculum enim subest ne a contusione et laceratione, quae in partu difficili plerumque accidunt, oriatur uteri inflammatio, in gangraenam, abscessum, scirrhum, aut cancerum horrendum transitura.

§ 37. EMMENAGOGA nisi fortiora fuerint et larga copia exhibita, raro lethale inducunt profluvium; quamvis enim insignem excitant sanguinis ebullitionem, brevi tantum durat earum vis.

§ 38. Cum sanguis coagulatus, placenta aut placentae frustula in causa sunt; eventus erit faustus vel infelix pro ratione temporis quo haec in utero manserunt, ut fusius infra (§ 49. lit. G.) dicendum est.

C

C A P.

C A P. V.

De fluxus lochiorum immodici curatione.

P A R S I.

De generali fluxui lochiorum immodico medendi methodo.

§ 39. **E**XPLICATA sic naturali lochiorum excretionem, signis fluxus immodici traditis, et causis adumbratis, cognitis denique indicibus quae nos vel spe consolentur vel metu terreant; idonea, quibus expugnetur crudelis hicce morbus, remedia proponere nunc ordine pergam.

§ 40. A morbi historia hactenus tradita, haec sponte nascuntur indicationes curatoriae.

1. Fluxus immodicus coercendus.
2. Vasorum uterinorum et totius corporis fibrarum tonus restituendus.
3. Debita humorum crasis procuranda.

§ 41. MORBI plerique alii curantur causas eorum averruncando; immodico autem lochiorum fluxui, a quacunque oriatur causa, mortem quippe subitam minitanti, ilico obviam eundum

undum est; quo rite coercito, tempus et occasio causas ejus praedisponentes tollendi, et quae aut in solidis aut in fluidis vitiosa sunt in meliora mutandi, suppetent.

§ 42. AD haemorrhagiam uterinam coercendam, medicorum chorus, nescio qua revulsionem faciendi opinione inducti, venam secare haud dubitaverunt: ex quibus vero principiis pendeat haec praxis, aut quo consilio instituat, mihi sane videtur haud satis haecenus explicari. Argumentum a revulsionis doctrina desumptum, multum certe prima fronte aridet; rem autem rite perpendenti, dubium admodum et equivocum videbitur.

UNICUIQUE facile patebit, quam incongruum sit sanguinem detrahare, cum ob ejus inopiam mors jam adest in limine; in tali igitur casu phlebotomiam redarguere supervacaneum esset: scribit autem eruditissimus HOFFMANNUS *,
 “ plethoricas quandoque immanem pati haemorrhagiam a sola sanguinis redundantia:”
 id quod nos quidem adeo non negamus, ut pro causa fluxus immodici eam copiam supra posuerimus (§ 26.). Corollarium autem quod ab auctore celeberrimo elicitor, in illa saltem de

* Tom. 2. § 1. cap. 4.

qua agimus haemorrhagia, merito in dubium potest revocari: "Quod illae (sciz. quae haemorrhagiam ex hac causa patiuntur), sola sanguinis subtractione, vel etiam, si res potest, repetita, ab incurfu huius morbi vindicari possint *." Observavimus alibi (§ 35.) talem haemorrhagiam vix morbis accensendam esse; adeoque minus medicina opus est ad eam coercendam: et profecto, quamvis minus plethoricis obesse possit sanguinis missio, ne vel iis quidem prodesse videtur; si qua enim datur revulsio dum sanguis e vena profluit secta, omnia quae ex hac proveniunt commoda, incommodis operationem circumstantibus aut consequentibus evertuntur: fascia enim, ante et post operationem absolutam, circa brachium ligata, magis liberam sanguinis circulationem per has partes impedit, quam ficta ista revulsione ad eas allici potest. Si tamen concedatur revulsionem revera fieri, nil ea prius boni praestaret quam sanguis crassus, coagulatus, in utero congestus (§ 4.), evacuatus sit: nullo autem modo melius depleri possunt vasa uterina, quam sanguine ex ipsorum cavis misso; topica enim haec evacuatio vasorum obstructi-

* Tom. 2. § 1. cap. 4.

oni, infarctioni, et inflammationi optime occurrit; postquam vero extranea omnia uteri contractioni renitentia ejecta sunt foras, nullo fere negotio se contrahit uterus (§ 5. 6. 14.), vasorumque lumina occludit.

§ 43. Ex dictis (§ 42.) colligere licet, sanguinis missionem a viro eximio adeo laudatam, egregios ab eo memoratos praestare usus in fluxu mensium immodico, aut in uterina gravidarum haemorrhagia, huic autem puerperarum minus convenire; imo in ea caute admodum et parca manu adhibendam esse; fluxus enim lochiorum immodicus nimiam plerumque fibrarum laxitatem pro causa agnoscit; hae autem sanguinis missione magis certe debilitarentur. Si quid vero a revulsione aliquis adhuc speret, tutiorem certe, si non efficacioram eam faciendi rationem ab HIPPOCRATE discat, cucurbitulam nempe ad mammas defigendo *.

§ 44. UT cohibeatur igitur fluxus,

A. ABDOMEN fascia ligandum est, ut fiat tanta ejus vasorum compressio quanta ab utero gravido ante partum fuerit; hac enim re impeditur nimia vasorum dilatatio, et adjutatur uteri contractio (§ 13.); sanguini etiam augetur

* Lib. v. aph. 50.

resistentia per aortam inferiorem transituro * ;
 majore itaque copia in superiorem proflu-
 et : datur adeo revera revulsio, sine ullo san-
 guinis dispendio.

B. UT facilius fiat motus sanguini superiora
 petenti, aegra semper resupinanda : dum enim
 erectum sustinetur corpus, sanguinem vi cordis
 sursum ferri, contra ipsius gravitatem, necesse
 est ; qua de causa majore copia in aortam infe-
 riorem ruit : corpore autem resupinato, in vasa
 superiores partes irrigantia recto itinere progre-
 ditur.

C. QUIES indulgenda ; a motu muscolari,
 risu, loquela, et ab omni corpus agitante aut
 concutiente, cessatio imperanda ; augetur enim
 sanguinis vis et momentum a motu violen-
 to †.

D. EA adhibenda sunt remedia, quae san-
 guinem refrigerant, obstructions referant, et
 simul astrictiva vi pollent : haec non solum la-
 befactatum redintegrant vasorum tonum, at
 sanguinis etiam impetum adeo imminuunt et
 infringunt, ut vasorum resistentiam pervincere
 nequeat. Hunc scopum haud infeliciter saepius

* Hales's Haemastatics, exper. 7. N° 4. and exper. 22.
 N° 14.

† Hales, ibid. exper. 1. N° 6. 7. 8. 9.

attigi, sale nitro purificato, et tinctura rosarum spiritu vitrioli ad gratum acorem imbuta.

E. ASTRINGENTIA adhibenda sunt fortiora, quae citius suos edunt effectus; adeoque, in haemorrhagia impetuosiori, lenioribus haec longe anteponenda. Hujus generis sunt alumen, bolus Armena, colcothar vitrioli, pulvis stypticus, saccharum saturni, sanguis draconis, terra Japonica, tinctura antiphthifica, et Helvetii styptica; quae cum fibras corrugant, tum etiam humoribus coagulum quoddam inducunt, et gluten quasi effingunt, quo coalescunt et compinguntur vasorum lacunae.

F. BALNEI frigidi ad fibras corroborandas efficacia omnibus innotescit; hic vero minime potest adhiberi: suadent tamen nonnulli medici dogmatici linteolum plicatum, aqua fontana gelidissima, oxycrato, aut vino rubro austero madefactum, lumbis applicandum; quod sane, vasa utero vicina stimulando, et in contractionem suscitando, insigne quandoque praebet auxilium.

§ 45. In prima hujus morbi specie, ad atrocissimum profluvii impetum compescendum haec fere satisfaciunt; quo facto, ad alias perficiendas indicationes datur occasio.

§ 46.

§ 46. IN altera fluxus specie minus desiderantur astringentia fortiora; ea autem quae in prima specie ad literam D memorantur, huic etiam egregie opitulantur; monita porro ad literas A, B, C, supra tradita maxime conveniunt.

§ 47. AD indicationem secundam et tertiam quod attinet, hae simul et semel attendendae sunt.

A. VAPORES fotuum astringentium ex corticibus granatorum, quercus, floribus balauftiorum, rosarum rubrarum, radicibus tormen-tillae, et similibus, in aqua ferraria aut pyrmon-tensi coctis, in uteri sinum missi, ad labefa-ctatum ejus tonum restituendum proficiunt.

B. ALIIS magis arridet ejusmodi liquorum, cum alumine et saccharo saturni in iis solutis, in uteri sinum per siphonem injectio; imo non desunt medici practici famae haud obscu-rae, qui spiritum vini tepefactum in uterum conjici praecipiunt: metuendum autem vide-tur, ne medicamina ista nimis acria et irritan-tia, mollem et teneram uteri substantiam vel-licando, inflammationem inducant *.

§ 48. FIBRARUM totius corporis corrobo-

* Vid. Astruc on the diseases of women, p. 161.

FLUXU IMMODOICO. 25

ratio, et debita simul humorum crasis obtinetur,

A. DIAETA, ex cibis analepticiis, eupeptis, blandis, saepe et parca copia exhibitis, ut chylo blando demulceatur sanguis superstes, vires instaurentur fractae, spirituumque praebeatur refectio; pro potu interim communi assumendo decoctum album, cum cortice cinnamomi incocto.

B. OPIATIS, quae blanda et anodyna vi dolores ac motus effrenos placant atque sedant, et, prae omnibus aliis remediis, vasorum uterinorum vibrationes insolitas compescunt.

C. CATHARTICIS mitissimis, quae, alvum leniter ducendo, putridos auferunt humores, et dura excrementa, quae uteri cervicem premunt, adeoque dolorem et inflammationem excitant.

DIU etiam perstando in usu remediorum astringentium et corroborantium, quibus cohibitus est fluxus immodicus; his etiam addendo corticem illam Peruvianam, omnium in hoc casu corroborantium praestantissimam.

P A R S II.

Monita quaedam, ad fluxus lochiorum immodici curationem, quatenus a diversis causis, spectantia.

§ 49. **C**ORONIDIS loco quaedam subjicienda sunt monita ad morbi hujus curationem, quatenus a diversis oriri potest causis, spectantia, quae tamen ad methodum generalem minus pertinere videntur.

A. SI a scorbutica sanguinis indole pendeat morbus, ea per sua propria remedia corrigenda.

B. SI a febre oriatur, ei etiam secundum regulas ab auctoribus, qui de ea, et diversis ejus generibus, diserte scripserunt, traditas, occurrendum est.

C. SI animi perturbationes morbum suscitaverint, hae, quantum fieri potest, leniendae; et in omni quidem morbi stadio, non corpori solo subveniendum est, sed menti, atque animo multo magis, nam haec quoque, nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur morbo: omni igitur ope nitendum est, ut blanda erigatur animus spe. Pulchra huic proposito

proposito conveniens narratur in Bibliis historia foeminae ex profluvio uterino liberatae *.

“QUAEDAM autem mulier quae sanguinis
 “profluvio duodecim jam laborabat annos, et
 “multa a multis passa medicis, omni sua re
 “consumpta, non solum nihil profecerat, sed
 “in deterius venerat. Cum de JESU audivisset,
 “venit a tergo, inter turbam; ejusque
 “vestimentum tetigit. Cogitabat enim, si
 “vel ejus vestes attingeret, se salvam fore.
 “Et protinus aruit ejus fons sanguinis, sensit-
 “que corpore se ab ea miseria esse sanatam.”

Novi quidem hancce curationem a multis extra naturae leges positam esse: et longe profecto mihi alia mens est, quam ut varias theologorum de miraculis controversias inirem. Hic tamen in proclivi est observare, quod ex ipsa historia verosimillimum sit gratam animi spem sancta mulieris in CHRISTO JESU fiducia *divinitus* exfuscitatam, ad morbum amolendum omne fere punctum contulisse: moerore enim et moestitia, quibus longa morbi duratione obruta erat, fugatis, animoque exhilarato blanda anticipatione medelae, placidi oriuntur in corpore lenioris gaudii effectus; tri-

* Evangelii secundum Marcum cap. 5. v. 25.—29.

stitia et horribilis desperatio, cum malis indenantis, avertuntur; quo factum est, ut perspiratio aliaeque secretiones solitae rite et jucunde peragantur, ac denique omnia in viam naturae et salutis redeant; adeoque aruit sanguinis fons. Huic sententiae favere videntur ipsa Servatoris nostri verba; ei enim solita sua clementia inquit, “Tua te fiducia servavit; abi salva, et esto a tuo malo sana *.”

D. Si plethorica sit mulier, nihil est agendum donec minuatur sanguinis copia: medicum itaque cessare oportet dum sanguis profluat superfluus; postea in curatione secundum regulas supra traditas progrediendum est.

E. Quo longiores et vehementiores passa fuerit foemina in parturiendo dolores, eo magis in usu opiatorum persistendum; ad hoc, abdomen et lumbos anodynis emollientibus et antiphlogisticis illinere oportebit.

F. OPIATA maxime etiam adhibenda sunt, ad sedandos motus effrenos, ab inordinato emmenagogorum usu excitatos.

G. Si extraneum quid in utero relictum sit, nullo modo levare potest aegra; nisi id quod

* Marc. v. 34.

in utero est educatur; peritis igitur obstetricantis manibus explorandus est uterus, ut sanguis coagulatus, placentae frustula, aut quicquid aliud intus subsistit, extrahatur: si autem adeo constrictum sit os uteri, ut digitis dilatari nequeat, parva admodum restat sanationis spes; haec enim in pus cito colliquantur, quod acre stagnando fit, vasa stimulat, et profluvium adauget, plurimaeque alia inducit mala. Medela autem adhuc tentanda, sanguinem ita conservando medicamentis quae antisepticorum nomine insigniuntur, ut putredine non inficiatur. Hujusmodi sunt remedia ad litteram D (§ 44.) supra memorata; balsama nativa, quae sunt Peruvianum, Tolutanum, copaiba: huic scopo etiam inserviunt leniter et grate acida, et ea praesertim quae ex diaeteticis desumuntur.

EPILOGUS

§ 50. **U**T finem faciam, claris in alma academia Edinburgena medicinae professoribus, quam maxime gratias ago, ob artis Apollineae elementa ex inclytis eorum dictis libata.

30 DE LOCHIORUM, &c.

libata. Vos enim, ut ait poeta, dicta nobis
suppeditastis patria, atque ex vestris chartis,

*Floriferis ut apes in saltibus omnia libant,
Omnia nos itidem depascimur aurea dicta,
Aurea, perpetua semper dignissima vita.*

LUCRET.

F I N I S.

Med Hist
W4
E23
1757
14.1

